

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

CVm autem prospera omnia Henrico duci, quem dixerunt Leonem, prouenirent, subacta iam Svan-dalia, & foedere cum Danorum rege Waldemaro renova-to: nam gratiam Imperatoris iam dudum promeruit, magnis rebus in Italia cum illo, & pro illo peractis: capi illum pertentare superbia: euenitq; quod plerumq; solet omnibus, vt sublati rebus secundis, difficile seruent modestiam. Tantam ergo gloriam ducis infusauit insolentia: sequutaq; est comes gloriae inuidia: Nam omnes Saxoniae principes illi se opposuerent. Ille autem immensus diuinitatis locuples, clarus victorijs, & propter geminum Bauariae & Saxoniae principatum, sublimis in gloria sua, omnibus Saxoniae tam principibus, quam nobilibus intolerabilis est visus: Sed manus principum formido Cæsar is continuuit, vt non concepta molimina mitterent in effectum. Postquam autem Cæsar quartam profec-tionem parauit in Italiam, & opportunitatem tempus adduxit, statim inuenientata conspiratio processit in publicum, & facta est coniuratio valida omnium contra vnum. Erat autem tum annus sexagesimus quartus post centum atq; mille: Fueruntq; inter conspiratores primi, Boichmannus Magdeburgensis archiepiscopus, Hermannus Hildesemensis p̄tifex, Ludouicus provincialis comes (iā vocant Landgrauū) Thuringiae, Albertus marchio Brandenburgensis, & filij eius, Otto marchio de Cam-burg, & fratres eius, Albertus comes Palatinus de Sumeresberg. Hos adiuuerunt hi nobiles: Otto de Dafe, Boidekindus de Dasenberg, Christianus de Olden-burg in Amerland: Super hos omnes præpotens ille Reinoldus Colonensis archiepiscopus, & cancellarius Imperij per Italianam, insidiatus est duci: fa-

cie quidem absens & in Italia positus, sed toto consilio duci expugnando intentus: Vnde factum est, ut principes orientalis Saxoniae, cum Thuringorum principe Ludouico, ob siderent munitiones ducis, præcipue quæ dicitur Aldesleph, & ei expugnanda exerunt machinas. Porrò Christianus de Oldenburg, collecta Phrisinum manu, occupauit Bremā, & omnes fines eius: nam & illam iam Henricus ecclesia detractam fecit sui iuris, praesertim pro ea causa, quod aduocatiā captus Lie-marus archiepiscopus, vt diximus, in sui redemptionem tradidit Luder o, postea Lothario dum imperaret, auo materno eiusdem Henrici. Fecit autē Christianus magnam commotionem in occidentali regione. Videns ergo dux, quia consurgunt ei vndique bella, cepit communire ciuitates & arces, & ponere custodias militum in locis opportunis.

CAPVT XXI.

Quo tempore comitatum Holsatiæ, Stormariæ, atque Wagria administrabat vidua Adolphi secundi cum tenello filio: nam Adolphus cecidit in expeditione Vandalaica ad oppidum Demyn: quod in Vandalia diximus. Propter consurgentes autem motus bellorum posuit dux puero tutorem qui armis præfset, Henricum comitem de Orlemunde auunculum pueri, virum impatientem ocij, & totum armis deditum: Hic attende lector auunculum dici, qui alio loco memoratur eius vitricus pueri. Potuit autem utrunque fieri, si idem Henricus aliquo gradu, ultra tamen prohibitio-nem coniugij, contingeret pueri matrem, quam postea duceret coniugem: Nostra enim etate omnes principes se vocant agnatos. Henricus quoquè dux, communicato fidelium suorum consilio, Pribislau principem Vandala-

CC 5 lorum,